

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2020/C 58/08)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

<

„Crémant de Loire”

PDO-FR-A0391-AM01

Data przekazania informacji: 22 listopada 2019

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny

Punkt dotyczący obszaru geograficznego otrzymuje następujące brzmienie: „Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym (»code officiel géographique«) z 2018 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Argenton-l'Église, Bouillé-Loretz, Brion-près-Thouet, Louzy, Mauzé-Thouarsais, Oiron, Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Radegonde, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars, Tourtenay, Val-en-Vignes (dawne terytoria gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul i Cersay);
- w departamencie Indre-et-Loire: Amboise, Anché, Artannes-sur-Indre, Athée-sur-Cher, Avoine, Avon-les-Roches, Azay-le-Rideau, Azay-sur-Cher, Beaumont-en-Véron, Benais, Bléré, Bossay-sur-Claise, Bourgueil, Brizay, Candes-Saint-Martin, Cangey, Chambray-lès-Tours, Chançay, Chanceaux-sur-Choisille, La Chapelle-sur-Loire, Chargé, Cheillé, Chemillé-sur-Indrois, Chenonceaux, Chinon, Chisseaux, Chouzé-sur-Loire, Cinais, Cinq-Mars-la-Pile, Civray-de-Touraine, Coteaux-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Ingrandes-de-Touraine, Saint-Michel-sur-Loire i Saint-Patrice), Couziers, Cravant-les-Côteaux, La Croix-en-Touraine, Crouzilles, Dierre, Draché, Épeigné-les-Bois, Esvres, Fondettes, Francueil, Genillé, Huismes, L'Île-Bouchard, Joué-lès-Tours, Langeais (dawne terytorium gminy delegowanej Langeais), Larçay, Léré, Lerné, Lignéres-de-Touraine, Ligré, Limeray, Lussault-sur-Loire, Luyennes, Luzillé, Marçay, Montlouis-sur-Loire, Montreuil-en-Touraine, Mosnes, Nazelles-Négron, Neuillé-le-Lierre, Noizay, Panzoult, Parçay-Meslay, Pocé-sur Cisse, Pont-de-Ruan, Razines, Restigné, Reugny, Rigny-Ussé, Rivarennes, Rivièrre, La Roche-Clermault, Rochecorbon, Saché, Saint-Avertin, Saint-Benoît-la-Forêt, Sainte-Maure-de-Touraine, Saint-Étienne-de-Chigny, Saint-Germain-sur-Vienne, Saint-Martin-le-Beau, Saint-Nicolas-de-Bourgueil, Saint-Ouen-les-Vignes, Saint-Règle, Savigny-en-Véron, Savonnières, Sazilly, Seully, Souvigny-de-Touraine, Tavant, Theneuil, Thilouze, Thizay, Tours, Vallères, Véretz, Vernou-sur-Brenne, Villaines-les-Rochers, Vouvray;
- w departamencie Loir-et-Cher: Angé, Blois, Candé-sur-Beuvron, Cellettes, Chailles, Châteauvieux, Châtillon-sur-Cher, Chaumont-sur-Loire, Chémery, Cheverny, Chissay-en-Touraine, Chitenay, Choussy, Contres, Cormeray, Coudes, Couffy, Cour-Cheverny, Faverolles-sur-Cher, Feings, Fougères-sur-Bièvre, Fresnes, Huisseau-sur-Cosson, Mareuil-sur-Cher, Maslives, Méhers, Mesland, Meusnes, Monteaux, Monthou-sur-Bièvre, Monthou-sur-Cher, Les Montils, Montlivault, Mont-près-Chambord, Montrichard Val de Cher (dawne terytoria gmin delegowanych Bourré i Montrichard), Muides-sur-Loire, Noyers-sur-Cher, Oisly, Ouchamps, Pontlevoy, Pouillé, Rilly-sur-Loire, Saint-Aignan, Saint-Claude-de-Diray, Saint-Dyé-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Cher, Saint-Julien-de-Chédon, Saint-Laurent-Nouan, Saint-Romain-sur-Cher, Sambin, Sassay, Seigy, Seul, Soings-en-Sologne, Thenay, Thésée, Tour-en-Sologne, Valaire, Valencisse (dawne terytoria gmin delegowanych Chambon-sur-Cisse i Molineuf), Vallières-les-Grandes, Valloire-sur-Cisse (dawne terytorium gminy delegowanej Chouzy-sur-Cisse), Veuzain-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Onzain), Vineuil;

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Champ-sur-Layon, Faveraye-Machelles, Faye-d'Anjou, Rablay-sur-Layon i Thouarcé), Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytoria gmin delegowanych Blaison-Gohier i Saint-Sulpice), Bouchemaine, Brain-sur-Allonnes, Brézé, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Alleuds, Brissac-Quincé, Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance, Chemellier, Coutures, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire i Vauchrézien), Brossay, Cernusson, Chacé, Chalonnnes-sur-Loire, Champtocé-sur-Loire, Chaufonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumellière i Valanjou), Cizay-la-Madeleine, Cléré-sur-Layon, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Denezé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Brigné, Concourson-sur-Layon, Doué-la-Fontaine, Forges, Meigné, Montfort, Saint-Georges-sur-Layon i Les Verchers-sur-Layon), Épiéds, Fontevraud-l'Abbaye, Les Garennes sur Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Juigné-sur-Loire i Saint-Jean-des-Mauvrets), Gennes-Val-de-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Chênehutte-Trêves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thoureil), Huillé, Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Jarzé Villages (dawne terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Louresse-Rochemenier, Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Cerqueux-sous-Passavant, La Fosse-de-Tigné, Nueil-sur-Layon, Tancoigné, Tigné, Trémont i Vihiers), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire, La Pommeraye, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (dawne terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d'Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré i La Varenne), Parnay, Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Le Puy-Notre-Dame, Rochefort-sur-Loire, Rou-Marson, Saint-Cyr-en-Bourg, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saumur, Savennières, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Terranjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chavagnes, Martigné-Briand i Notre-Dame-d'Allençon), Tuffalun (dawne terytoria gmin delegowanych Ambillou-Château, Louerre i Noyant-la-Plaine), Turquant, Les Ulmes, Val-du-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Saint-Aubin-de-Luigné i Saint-Lambert-du-Lattay), Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay, Villevêque;
- w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité)”.

Zmiana redakcyjna: w nowym wykazie jednostek administracyjnych uwzględniono połączenia lub inne zmiany w podziale na strefy administracyjne, których dokonano od czasu zatwierdzenia specyfikacji produktu. W celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego wykaz oparto na obowiązującej wersji oficjalnego kodu geograficznego „code officiel géographique” redagowanego corocznie przez INSEE. Granice obszaru geograficznego pozostają niezmienione.

Ponadto zamieszcza się informację o dostępności na stronie internetowej INAO dokumentów kartograficznych przedstawiających obszar geograficzny w celu lepszego poinformowania opinii publicznej.

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 6 jednolitego dokumentu dotyczący wyznaczonego obszaru geograficznego.

2. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I pkt IV ppkt 2 akapit pierwszy specyfikacji produktu objętego ChNP „Crémant de Loire” po słowach „10 lutego 2011 r.” dodaje się słowa „oraz 20 czerwca 2018 r.”, a po słowach „5 września 2007 r.” dodaje się słowa „oraz 10 lipca 2014 r. i 19 stycznia 2017 r.”.

Zmiana ta ma na celu dodanie daty zatwierdzenia przez właściwy organ krajowy zmiany powierzchni działek wyznaczonych do produkcji w obrębie obszaru geograficznego produkcji. Wyznaczenie granic działek rolnych polega na zidentyfikowaniu na obszarze geograficznym produkcji działek nadających się do produkcji produktu objętego daną chronioną nazwą pochodzenia.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

3. Przepisy rolnośrodowiskowe

W rozdziale I pkt VI ppkt 2 dodaje się następujące zdania: „Między rzędami musi znajdować się kontrolowana, dziko rosnąca lub zasiana pokrywa roślinna; w przypadku braku takiej pokrywy roślinnej podmiot gospodarczy przeprowadza prace gruntowe w celu zapewnienia kontroli dziko rosnącej roślinności lub uzasadnia zastosowanie środków kontroli biologicznej zatwierdzonych przez organy publiczne ds. uprawy winorośli. W przypadku stosowania na działce chwastobójczych środków kontroli biologicznej zabrania się stosowania innych środków chwastobójczych.

Przepisy te nie mają zastosowania do obsadzonych winoroślą działek, na których odstęp między rzędami nie przekracza 1,70 metra”.

Zmiana ta jest wynikiem obecnego rozwoju praktyk stosowanych przez podmioty gospodarcze w kierunku agroekologii w całym regionie winiarskim Andegawenii. Odzwierciedla ona rosnące zainteresowanie problematyką ochrony środowiska w procesach technicznych. Zachęcając do stosowania pokrywy roślinnej, mechanicznego odchwaszczania lub stosowania produktów kontroli biologicznej, prowadzi do ograniczenia stosowania herbicydów chemicznych. Tego rodzaju ograniczenie stosowania środków chwastobójczych ma zapewnić lepszą ochronę gleb wykorzystywanych do uprawy winorośli i zachowanie ich naturalnych właściwości (żywność, różnorodność biologiczna, oczyszczanie biologiczne), co przyczynia się do poprawy jakości i autentyczności win oraz wzmacnia pojęcie obszaru.

W drodze tego przepisu wyłącza się z zakresu stosowania przepisów rolnośrodowiskowych te winnice, w których odstęp między rzędami nie przekracza 1,70 metra. Obszary produkcji win objętych kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Crémant de Loire” i „Rosé de Loire” są bowiem rozległe, a stosowane na nich praktyki są dość różnorodne, co wynika ze zróżnicowania środowiska naturalnego. We wschodnich częściach winnic ryzyko występowania wiosennych przymrozków jest wyższe, a przepuszczalne piaszczyste gleby pogłębiają niedobór wody w winnicach w okresie letnim. W tym kontekście nałożenie obowiązku stosowania środków rolnośrodowiskowych w winnicach położonych na wąskich działkach i charakteryzujących się gęstą i niską obsadą nie wydawało się wskazane.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

4. Punkt „Ogłoszenie rozpoczęcia zbiorów” (fr. *ban des vendanges*)

W rozdziale I pkt VII ppkt 1 skreśla się zdanie „Datę rozpoczęcia zbiorów ustala się zgodnie z przepisami art. D. 645-6 kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego”.

Ustalanie daty rozpoczęcia zbiorów nie jest już obecnie konieczne, ponieważ podmioty gospodarcze dysponują teraz szerokim wachlarzem narzędzi umożliwiających dokładną ocenę dojrzałości winogron. Każdy podmiot dysponuje szeregiem przyrządów i urządzeń – zarówno oddzielnych, jak i w zestawach – które umożliwiają dokładne określenie optymalnej daty rozpoczęcia zbiorów na każdej działce w zależności od celów produkcji.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

5. Obrót winami

Uchyła się przepis rozdziału I pkt IX ppkt 5 lit. b) dotyczący daty wprowadzania win do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

6. Związek z obszarem geograficznym

Wprowadza się zmiany w opisie związku, aby zaktualizować liczbę odnośnych gmin (255 zamiast 318).

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 8 jednolitego dokumentu.

7. Środki przejściowe

Usuwa się informacje dotyczące środków przejściowych zawarte w pkt XI ppkt 1 specyfikacji produktu ze względu na ich wygaśnięcie.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

8. Prowadzenie rejestrów

W rozdziale II pkt II ppkt 3 słowo „potencjalna” zastępuje się słowem „naturalna”.

Zgodnie ze sposobem redagowania stosowanym we wszystkich specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur sformułowanie „naturalna objętościowa zawartość alkoholu” zastępuje wyrażenia „potencjalna zawartość” lub „zawartość”. Zmiany te poprawiają czytelność tych specyfikacji produktu. Celem harmonizacji przepisów dotyczących prowadzenia rejestrów jest ułatwienie sporządzania planu inspekcji i kontroli tych rejestrów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

9. Główne punkty podlegające kontroli

Zmieniono rozdział III w celu uspoźnienia treści głównych punktów podlegających kontroli w specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Crémant de Loire

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

5. Gatunkowe wino musujące

4. Opis wina lub win*Cechy charakterystyczne*

Przedmiotowe wina to gatunkowe wina musujące różowe i białe.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 9 %.

W przypadku win bazowych niepoddanych wzbogaceniu maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 12 %, a maksymalna zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) wynosi 24 gramy na litr.

W przypadku win bazowych poddanych wzbogaceniu zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) po fermentacji wynosi poniżej 5 gramów na litr.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach bazowych po wzbogacaniu nie przekracza 11,6 %.

Przed rozlaniem w winach występuje nadmiar ciśnienia dwutlenku węgla wynoszący co najmniej 4 bary mierzony w temperaturze 20 °C, a po rozlaniu całkowita zawartość dwutlenku siarki nie przekracza 150 miligramów na litr.

Kwasowość miareczkowa i lotna oraz całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Przed fermentacją i dodaniem *expedition liqueur* oraz w przypadku wzbogacenia moszczu całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach nie przekracza 13 %.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość miareczkowa	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

Opis

Wina „Crémant de Loire” są to wina musujące; większość win objętych tą nazwą stanowią wina białe, a mniejszość – różowe. Posiada ono utrzymujący się musujący charakter, który nadają mu drobne, subtelne i trwałe perliste bąbelki. Bukiet aromatyczny przeważnie składa się z aromatów białych kwiatów połączonych z nutami owocowymi, takimi jak brzoskwinia lub morela. W smaku wino jest delikatne i wyważone, w wyjątkowy sposób łącząc w sobie uczucie świeżości ze słodkością.

5. Praktyki winiarskie

a. Podstawowe praktyki enologiczne

Szczególne praktyki enologiczne

Gęstość obsady – odstępy

Praktyka uprawy

- a) winnice położone na obszarze geograficznym kontrolowanej nazwy pochodzenia „Anjou”: minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 roślin na hektar. Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,50 metra, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr. Zbiory z działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, kwalifikują się do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami szczególnie dotyczącymi zasad odnoszących się do palikowania i wysokości ulistnienia określonymi w specyfikacji produktu. Odstęp między rzędami winorośli na tych obsadzonych winoroślą działkach nie może wynosić więcej niż 3 metry, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr.
- b) winnice położone na obszarze geograficznym kontrolowanej nazwy pochodzenia „Touraine”: minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 500 roślin na hektar. Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,10 metra, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr.
- c) winnice położone na obszarze geograficznym kontrolowanej nazwy pochodzenia „Cheverny”: minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 500 roślin na hektar. Odległość między rzędami wynosi maksymalnie 2,10 metra. Odstęp między roślinami w tym samym rzędzie wynosi 0,90–1,20 metra.

Zasady cięcia i palikowania winorośli

Praktyki uprawy

Winorośl przycina się najpóźniej w dniu 30 kwietnia zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji produktu, w których przewidziano maksymalną liczbę oczek na roślinę dla poszczególnych odmian winorośli.

- Winnice położone na obszarze geograficznym kontrolowanej nazwy pochodzenia „Anjou”: wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu odpowiada co najmniej 0,6-krotności odstępu między rzędami, przy czym wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu mierzy się między dolną granicą ulistnienia ustaloną na co najmniej 0,40 metra nad powierzchnią ziemi a górną granicą cięcia wierzchołków pędów winorośli (fr. *rognage*) ustaloną na co najmniej 0,20 metra nad górnym drutem konstrukcji. W przypadku działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, obowiązują ponadto następujące zasady dotyczące palikowania: minimalna wysokość słupków do palikowania nad powierzchnią ziemi wynosi 1,90 metra; konstrukcja składa się z 4 poziomów drutów; minimalna wysokość górnego drutu wynosi 1,85 metra nad powierzchnią ziemi.
- Winnice położone na obszarze geograficznym kontrolowanej nazwy pochodzenia „Touraine” i „Cheverny”: Wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu odpowiada co najmniej 0,6-krotności odstępu między rzędami, przy czym wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu mierzy się między dolną granicą ulistnienia ustaloną na co najmniej 0,30 metra nad powierzchnią ziemi a górną granicą cięcia wierzchołków pędów winorośli (fr. *rognage*) ustaloną na co najmniej 0,20 metra nad górnym drutem konstrukcji.

Nawadnianie

Praktyka uprawy

Nawadnianie jest zabronione.

Zbiory

Praktyka uprawy

Wina produkuje się z zebranych ręcznie winogron. Zabrania się stosowania maszyny do zbioru winogron.

Winogrona transportuje się w nieuszczelnionych pojemnikach. Maksymalne wymiary pojemników wynoszą 1,20 metra długości i 1,20 metra szerokości, a maksymalny poziom, do którego pojemnik można wypełnić winogronami, wynosi 0,40 metra. Czas między zbiorem winogron a tłoczeniem nie może przekraczać 24 godzin.

Szczególne praktyki enologiczne

- a) całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach bazowych po wzbogacaniu nie przekracza 11,6 %. Przed fermentacją i dodaniem *expedition liqueur* oraz w przypadku wzbogacenia moszczu całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach nie przekracza 13 %.
- b) poza wymienionymi powyżej przepisami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.
- c) zakłady, w których odbywa się tłoczenie, muszą spełniać kryteria dotyczące odbioru zbiorów, pras oraz przebiegu tłoczenia, załadowywania pras, frakcjonowania soku oraz higieny określone w specyfikacji produktu.

Winogrona wysypuje się do prasy w całości. Wina bazowe pozyskuje się z ilości maksymalnie 100 litrów moszczu na 150 kilogramów wykorzystanych winogron.

b. *Maksymalne zbiory*

80 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym („code officiel géographique”) z 2018 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Argenton-l'Église, Bouillé-Loretz, Brion-près-Thouet, Louzy, Mauzé-Thouarsais, Oiron, Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Radegonde, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars, Tourtenay, Val-en-Vignes (dawne terytoria gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul i Cersay);
- w departamencie Indre-et-Loire: Amboise, Anché, Artannes-sur-Indre, Athée-sur-Cher, Avoine, Avon-les-Roches, Azay-le-Rideau, Azay-sur-Cher, Beaumont-en-Véron, Benais, Bléré, Bossay-sur-Claise, Bourgueil, Brizay, Candes-Saint-Martin, Cangey, Chambray-lès-Tours, Chançay, Chanceaux-sur-Choisille, La Chapelle-sur-Loire, Chargé, Cheillé, Chemillé-sur-Indrois, Chenonceaux, Chinon, Chisseaux, Chouzé-sur-Loire, Cinais, Cinq-Mars-la-Pile, Civray-de-Touraine, Coteaux-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Ingrandes-de-Touraine, Saint-Michel-sur-Loire i Saint-Patrice), Couziers, Cravant-les-Côteaux, La Croix-en-Touraine, Crouzilles, Dierre, Draché, Épeigné-les-Bois, Esvres, Fondettes, Francueil, Genillé, Huismes, L'Île-Bouchard, Joué-lès-Tours, Langeais (dawne terytorium gminy delegowanej Langeais), Larçay, Lémeré, Lerné, Lignières-de-Touraine, Ligré, Limeray, Lussault-sur-Loire, Luyes, Luzillé, Marçay, Montlouis-sur-Loire, Montreuil-en-Touraine, Mosnes, Nazelles-Négron, Neuillé-le-Lierre, Noizay, Panzoult, Parçay-Meslay, Pocé-sur Cisse, Pont-de-Ruan, Razines, Restigné, Reugny, Rigny-Ussé, Rivareignes, Rivière, La Roche-Clermault, Rochecorbon, Saché, Saint-Avertin, Saint-Benoît-la-Forêt, Sainte-Maure-de-Touraine, Saint-Étienne-de-Chigny, Saint-Germain-sur-Vienne, Saint-Martin-le-Beau, Saint-Nicolas-de-Bourgueil, Saint-Ouen-les-Vignes, Saint-Règle, Savigny-en-Véron, Savonnières, Sazilly, Seully, Souvigny-de-Touraine, Tavant, Theneuil, Thilouze, Thizay, Tours, Vallères, Véretz, Vernou-sur-Brenne, Villaines-les-Rochers, Vouvray;
- w departamencie Loir-et-Cher: Angé, Blois, Candé-sur-Beuvron, Cellettes, Chailles, Châteauvieux, Châtillon-sur-Cher, Chaumont-sur-Loire, Chémery, Cheverny, Chissay-en-Touraine, Chitenay, Choussy, Contres, Cormeray, Coudes, Couffy, Cour-Cheverny, Faverolles-sur-Cher, Feings, Fougères-sur-Bièvre, Fresnes, Huisseau-sur-Cosson, Mareuil-sur-Cher, Maslives, Méhers, Mesland, Meusnes, Monteaux, Monthou-sur-Bièvre, Monthou-sur-Cher, Les Montils, Montlivault, Mont-près-Chambord, Montrichard Val de Cher (dawne terytoria gmin delegowanych Bourré i Montrichard), Muides-sur-Loire, Noyers-sur-Cher, Oisly, Ouchamps, Pontlevoy, Pouillé, Rilly-sur-Loire, Saint-Aignan, Saint-Claude-de-Diray, Saint-Dyé-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Cher, Saint-Julien-de-Chédon, Saint-Laurent-Nouan, Saint-Romain-sur-Cher, Sambin, Sassay, Seigy, Seul, Soings-en-Sologne, Thenay, Thésée, Tour-en-Sologne, Valaire, Valencisse (dawne terytoria gmin delegowanych Chambon-sur-Cisse i Molineuf), Vallières-les-Grandes, Valloire-sur-Cisse (dawne terytorium gminy delegowanej Chouzy-sur-Cisse), Veuzain-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Onzain), Vineuil;
- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Champ-sur-Layon, Faveraye-Machelles, Fayed'Anjou, Rablay-sur-Layon i Thouarcé), Blaison-Saint-Sulpice (dawne terytoria gmin delegowanych Blaison-Gohier i Saint-Sulpice), Bouchemaine, Brain-sur-Allonnes, Brézé, Brissac Loire Aubance (dawne terytoria gmin delegowanych Alleuds, Brissac-Quincé, Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance, Chemellier, Coutures, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire i Vauchrézien), Brossay, Cernusson, Chacé, Chalonnnes-sur-Loire, Champtocé-sur-Loire, Chaudefonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumellière i Valanjou), Cizay-la-Madeleine, Cléré-sur-Layon, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Denezé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Brigné, Concourson-sur-Layon, Doué-la-Fontaine, Forges, Meigné, Montfort, Saint-Georges-sur-Layon i Les Verchers-sur-Layon), Épiéds, Fontevraud-l'Abbaye, Les Garennes sur Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Juigné-sur-Loire i Saint-Jean-des-Mauvrets), Gennes-Val-de-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Chênehutte-Trêves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thoureil), Huillé, Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Jarzé Villages (dawne terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Lourdes-Rochemenier, Lys-Haut-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Cerqueux-sous-Passavant, La Fosse-de-Tigné, Nueil-sur-Layon, Tancoigné, Tigné, Trémont i Vihiers), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire, La Pommeraye, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (dawne terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d'Anjou (dawne terytoria gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré i La Varenne), Parnay, Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Le Puy-Notre-Dame, Rochefort-sur-Loire, Rou-Marson, Saint-Cyr-en-Bourg, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saumur, Savennières, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Terranjou (dawne terytoria gmin delegowanych Chavagnes, Martigné-Briand i Notre-Dame-d'Allençon), Tuffalun (dawne terytoria gmin delegowanych Ambillou-Château, Louerre i Noyant-la-Plaine), Turquant, Les Ulmes, Val-du-Layon (dawne terytoria gmin delegowanych Saint-Aubin-de-Luigné i Saint-Lambert-du-Lattay), Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay, Villevêque;

— w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité)

7. Główne odmiany winorośli

pinot noir N

chardonnay B

chenin B

grolleau gris G

grolleau N

cabernet franc N

cabernet-sauvignon N

pineau d'Aunis N

8. Opis związku lub związków

1. Informacje na temat obszaru geograficznego

a) Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny obejmuje pagórkowaty płaskowyz, który geologicznie tworzą pierwotne formacje geologiczne zboczy Masywu Armorykańskiego oraz nowsze formacje powstałe w erze mezozoicznej i w mniejszym stopniu w trzeciorzędzie na południowo-zachodnim obrzeżu Basenu Paryskiego. Obszar geograficzny rozciąga się wzdłuż Loary i jej dopływów, rzek Vienne, Indre i Cher, na długości około 200 kilometrów. W 2018 r. obejmował terytorium 255 gmin, przy czym niektóre z nich słyną ze znajdujących się na ich terenie zamków.

Na działkach wyznaczonych do zbioru winogron położonych w zachodniej części obszaru występują gleby łupkowe lub gliniasto-łupkowe, zaś w części wschodniej – gleby gliniasto-wapienne (cenoman, turon, senon i eocen). Wszystkie gleby występujące na wyznaczonym obszarze charakteryzują się umiarkowaną zdolnością zatrzymywania wody i dobrą przepuszczalnością.

Kluczowe znaczenie w tym kontekście ma piętro turonu. Od niego właśnie pochodzi wapień typu *tuffeau*, którego pozyskiwanie w licznych kamieniołomach umożliwiło budowę zamków nad Loarą oraz, w ujęciu bardziej ogólnym, wszystkich budowli architektonicznych w regionie, co spowodowało powstanie licznych wyrobisk. Z kamieniołomów tych powstały jaskinie o stałej temperaturze i wilgotności, które wykorzystywano do uprawy grzybów i przechowywania wina.

Na przedmiotowym obszarze panuje klimat oceaniczny z kilkoma cechami charakterystycznymi. Obrzeże wschodnie, odpowiadające regionowi winiarskiemu Sologne, pozostaje pod większym wpływem klimatu kontynentalnego – skumulowane roczne opady w tym regionie są nieznacznie wyższe niż w pozostałej części obszaru geograficznego i wynoszą 550–650 milimetrów. Na zachodzie, gdzie wpływ klimatu oceanicznego jest silniejszy, temperatury są regularne, zimy łagodne, a lata umiarkowanie gorące. Im dalej na wschód, tym zwiększają się jednak amplitudy temperatur. W tym ogólnym kontekście sieć rzeczna, jaką tworzą Loara i jej dopływy, pełni rolę regulatora termicznego.

b) Opis czynników ludzkich mających wpływ na związek z obszarem

Tradycja uprawy winorośli sięga stosunkowo odległych czasów, co wiąże się z powstaniem licznych klasztorów i opactw, które wyjątkowo często funkcjonowały w regionie. Święty Grzegorz z Tours w swojej spisanej w VI wieku „Historii Franków” wspomina o szeroko zakrojonej uprawie winorośli w tym regionie i stosowaniu „odstraszczy” (fr. *traquettes*) w celu przegania ptaków w czasie dojrzewania winogron. Rozkwit uprawy winorośli nastąpił w XVII i XVIII wieku dzięki wymianie handlowej rozwiniętej przez Holendrów. Wykorzystując swoją dużą flotę, Holendrzy docierali bowiem Loarą do miejscowości Ponts-de-Cé, Saumur i Vouvray, w których zaopatrywali się w szczególności w białe wina, rozwijając w ten sposób rynek zbytu dla win gatunkowych określanych mianem *vin pour la mer* (wino przeznaczone na wywóz drogą morską).

Mając na uwadze historyczny fakt, że wina pochodzące z Saumur wytwarzane z odmiany winorośli chenin B były zdane do drugiej fermentacji, można stwierdzić, że rozpoczęcie produkcji win musujących sięga początków XIX wieku. Świadomy wspomnianej właściwości tych win oraz ich podobieństwa do win pochodzących z Szampanii, Jean-Baptiste Ackerman bardzo szybko, bo już w 1811 r., rozwinął produkcję win musujących metodą tradycyjną. W 1838 r. komisja odpowiedzialna za ocenę produktów zgłoszonych na wystawę przemysłową w Angers stwierdziła: „Wina te są idealnie jasne i przejrzyste; posiadają białą, żywą, musującą piankę. Wykazano zatem możliwość wytworzenia win dorównujących tym pochodzącym z Szampanii”.

Nie minęło nawet pięćdziesiąt lat, kiedy rywalizacja napędzana wyżej wspomnianymi pierwszymi rezultatami doprowadziła do tego, że liczni przedsiębiorcy postanowili skorzystać z zachęt komisji. Pojawili się wielcy producenci (fr. *grandes maisons*) tego typu wina znani pod nazwami „Veuve Amiot”, „Bouvet-Ladubay”, „Langlois-Château” i „Monmousseau”. Jaskinie wydrążone w celu wydobycia wapienia typu *tuffeau* stały się miejscami, które były szczególnie odpowiednie do produkcji win musujących. Niektóre korytarze drażono specjalnie w celu przechowywania butelek. W latach 1845–1875 dzięki wzrostowi poziomu życia we Francji i rozwojowi kolei producenci wina musującego zyskali nowe możliwości handlowe. W 1874 r. do Europy wysłano łącznie 4 miliony butelek, natomiast w XX wieku wzrosła popularność win musujących z Doliny Loary.

Dekretem z dnia 17 października 1975 r. uznano kontrolowaną nazwę pochodzenia „Crémant de Loire”. Producenci już dawno wykazali zasadność przestrzegania zasad dotyczących surowca w produkcji win musujących. W zasadach dotyczących produkcji, które uchwalono wyżej wspomnianym dekretem, wskazano natomiast przywiązanie producentów do zbiorów ręcznych, umieszczania w prasie całych winogron, delikatnego tłoczenia oraz długiego czasu dojrzewania w butelce.

W 2009 r. roczna produkcja wyniosła 13 milionów butelek.

2. Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktu

Wina „Crémant de Loire” są to wina musujące; większość win objętych tą nazwą stanowią wina białe, a mniejszość – różowe. Posiada ono utrzymujący się musujący charakter, który nadają mu drobne, subtelne i trwałe perliste bąbelki. Bukiet aromatyczny przeważnie składa się z aromatów białych kwiatów połączonych z nutami owocowymi, takimi jak brzoskwinia lub morela. W smaku wino jest delikatne i wyważone, w wyjątkowy sposób łącząc w sobie uczucie świeżości ze słodkością.

3. Związki przyczynowe

Region winiarski rozwinął się pod wpływem sieci rzecznej Loary na długości wynoszącej niemal 200 kilometrów. Zróżnicowanie mezoklimatu na obszarze wyznaczonego obszaru geograficznego oraz różnorodne warunki glebowe pozwoliły producentom na dobór różnych odmian winorośli odpowiednio do ich właściwości. Takie zróżnicowanie warunków uprawy winorośli znacząco sprzyja mieszanemu winu przy wytwarzaniu partii typu *cuvée*.

Głównie dzięki zdolności win wytworzonych z odmiany winorośli chenin B do drugiej fermentacji producenci, w szczególności ci z obszarów Saumur i Vouvray, opanowali technikę naturalnej fermentacji w butelce. Umocnieni tym sukcesem oraz świadomi faktu, że wytworzyli produkt cieszący się renomą, producenci stosowali i rozwijali techniki, które pozwalały na zapewnienie winom doskonałej jakości. Występowanie jaskiń wydrążonych w wapieniach typu *tuffeau* było wówczas czynnikiem sprzyjającym produkcji tego rodzaju win, do której niezbędne są obszerne przestrzenie o umiarkowanej temperaturze na potrzeby przechowywania wina i manipulowania nim.

Określone warunki produkcji związane ze zbiorami, a w szczególności z transportem zbiorów, mają na celu zachowanie nienaruszonych winogron aż do etapu tłoczenia oraz ograniczenie procesu utleniania. Tłoczenie przeprowadzone w przystosowanym do tego środowisku, za pomocą odpowiednich urządzeń i zgodnie z zasadami określającymi konkretny stosunek masy wykorzystanych zbiorów do objętości pozyskanych moszczów, gwarantują jakość i przejrzystość uzyskanych soków. Bogatsi o ponad stuletnie doświadczenie producenci win musujących doskonale opanowali umiejętności komponowania swoich *cuvées*. Długi okres dojrzewania pozwala winu rozwinąć właściwości aromatyczne oraz osiągnąć złożony i wykwinny charakter.

W latach 80. XX wieku pewien producent wina z regionu winiarskiego Andegawenii powiedział: „Wino »Crémant de Loire« jest owocem wykorzystania nowoczesnych technik w celu lepszego zachowania tradycji”. Renoma tych win musujących, białych i różowych, które w Dolinie Loary stały się produktem niezbędnym, sprzedawanym zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zagranicznych, nieustannie rośnie.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Etykietowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

dodatkowe przepisy dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Wszelkie określenia fakultatywne, których stosowanie – zgodnie z przepisami wspólnotowymi – mogą regulować państwa członkowskie, umieszcza się na etykietach czcionką o wymiarach (wysokość i szerokość) nieprzekraczających dwukrotności wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Kontrolowaną nazwę pochodzenia można uzupełnić, dodając do niej nazwę geograficzną „Val de Loire”. Czcionka, którą zapisana jest ta nazwa geograficzna, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Kontrolowana nazwa pochodzenia jest umieszczona na korku, w części znajdującej się wewnątrz szyjki butelki.

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:

- jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych;
- została ona podana w deklaracji zbiorów.

Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Pakowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Wina wytwarza się przy zastosowaniu metody drugiej fermentacji w szklanych butelkach.

Rozlanie do szklanych butelek, w których odbywa się druga fermentacja, ma miejsce począwszy od dnia 1 grudnia w roku, w którym odbyły się zbiory.

Czas dojrzewania w butelce na osadzie wynosi co najmniej 9 miesięcy.

Wina produkuje się i wprowadza na rynek w butelkach, wewnątrz których przeprowadzono proces fermentacji, z wyjątkiem win sprzedawanych w butelkach o pojemności nieprzekraczającej 37,5 centylitra lub przekraczającej 150 centylitrów.

Wina wprowadza się do obrotu z przeznaczeniem dla konsumentów po upływie minimalnego okresu dojrzewania wynoszącego 12 miesięcy, licząc od daty rozlania.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-baeb17d6-5e61-48e0-ab86-d4c28e387778
